

ע"פ 2178/19 - מוחמד גראבלי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2178/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המערער: מוחמד גראבלי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 6.2.2019 בת"פ 61899-01-18, שניתנה על ידי
כב' השופטת מ' ברק נבו

בשם המערער: עו"ד טל גולדנר

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סידי

החלטה

1. ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברק נבו) בת"פ 61899-01-18 מיום 11.3.2019, בגדרה נדחתה בקשת המערער לדחיית מועד התייצבותו לריצוי עונש המאסר שהושת עליו.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 6.2.2019 הורשע המערער, על-פי הודאתו, בבית המשפט המחוזי בעבירת סיוע לשוד בנסיבות מחמירות. במסגרת גזר הדין הושת על המערער, בין היתר, עונש של 14 חודשי מאסר בפועל (להלן: גזר הדין). לבקשת המערער ובהסכמת המדינה, הורה בית המשפט המחוזי על דחיית מועד ריצוי מאסרו של המבקש עד ליום 1.4.2019 בשעה

עמוד 1

10:00.

3. בהמשך לכך, ביום 11.3.2019 הגיש המערער לבית המשפט המחוזי בקשה נוספת לדחיית מועד התייצבותו למאסר עד ליום 26.5.2019, וזאת בשל טקס חתונה של אחיו, אשר עתיד להתקיים ביום 24.5.2019.

המשיבה התנגדה לבקשה, וטענה כי אין לאפשר למערער להתחיל לרצות את עונש המאסר למעלה משלושה חודשים לאחר מתן גזר הדין.

4. בהחלטתו מיום 11.3.2019 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה וקבע כי אין לאפשר למערער דחייה נוספת של ריצוי עונש המאסר, וזאת משום שמדובר בבקשה לדחייה ארוכה למדי וכן כי מועד החתונה נקבע לאחר שנקבע מועד ריצוי עונש המאסר של המערער.

על החלטה זו נסב הערעור שלפניי.

טענות הצדדים

5. במסגרת הבקשה טוען המערער כי טקס חתונה של קרוב מדרגה ראשונה בא בגדר הטעמים המיוחדים המצדיקים להיעתר לבקשה נוספת לדחיית ריצוי עונש מאסר, כאמור בסעיף 87(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. עוד טוען המערער, כי מדובר באחיו היחיד וכי ספק אם יינתן לו אישור להשתתף בחתונה אם יתחיל את ריצוי עונש המאסר. המערער מדגיש עוד כי הוא נתון במעצר באיזוק אלקטרוני מזה למעלה משנה, וכן כי אין לו עבר פלילי וזהו מאסרו הראשון.

בדיון שנערך לפניי התנגדה המשיבה לבקשה, וטענה, בין היתר, כי חתונה של אח אינה מצדיקה דחייה נוספת של עונש המאסר, וכן כי האינטרס הציבורי מחייב כי המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר במועד שנקבע.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות באי-כוח הצדדים, שוכנעתי כי דין הערעור להתקבל. למקרא נימוקי בית המשפט המחוזי בהחלטתו נדמה כי אלמלא נקבע מועד החתונה לאחר שנקבע מועד תחילת ריצוי המאסר, בית המשפט היה מביא בחשבון, ובצדק, במסגרת השיקולים לקביעת מועד התייצבות, אף את קיומה של החתונה. העובדה שמועד החתונה (שאני בשליטתו של המערער) נקבע רק לאחר מכן, אינה אמורה, בהכרח, לשמש לחובתו של המערער. לכל האמור אוסיף כי המערער נעדר עבר פלילי, זהו מאסרו הראשון, והוא עצור למעלה משנה באיזוק אלקטרוני, מבלי שנטען לגביו כי הפר את התנאים המגבילים. עוד שוכנעתי כי האינטרס הציבורי לא יגרע באופן ממשי אם ידחה מועד התייצבות, אשר נדחה בעבר בהסכמת המשיבה, לתקופה קצרה נוספת עד לאחר החתונה.

7. סוף דבר: הערעור מתקבל. אני מורה על דחיית מועד ריצוי עונש המאסר שהוטל על המערער עד ליום 26.5.2019. המערער יתייצב במועד זה בשעה 10:00 בבית הסוהר "הדרים", או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהותאו דרכון ועותק מפסק דין זה. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336. להבטחת התייצבותו יפקיד המערער בקופת בית המשפט המחוזי בתוך חמישה ימים סכום של 10,000 ש"ח, וזאת בנוסף לערבויות ולתנאים שנקבעו במסגרת גזר הדין, אשר יעמדו בעינם.

ניתנה היום, כ"א באדר ב' התשע"ט (28.3.2019).

ש ו פ ט ת
